

Editorial

Història d'un condemnat

Miquel Bonet
Advocat i Professor Universitari

Per una esclatxa del sostre, passava un petit faig de llum que il·luminava vagament el passat de Nupy, un mestís terrier de quatre anys que esperava sense cap impaciència el seu bitllet cap a l'eutanàsia.

Aquella llum va fer aparèixer els seus records, com el de la primera vegada que es va llevar amb la calor de la seva mare. Després, l'exhibició en una botiga per passar a convertir-se, més tard, en objecte de desig d'un nen capritxós que més tard l'abandonaria. Finalment, va acabar lliurant-se a un desconegut que el va dur a una petita habitació, freda i fosca.

Si Nupy hagués sabut parlar, hauria preguntat a l'home que el va recollir de l'arbre en que va passar lligat quatre dies, què havia fet per merèixer aquest destí. Si Nupy visqués en un país culte i respectuós amb les lleis, podria al·legar que la Declaració de Drets dels Animals de la UNESCO, a l'article 6è, diu que l'abandonament és un acte cruel i que un animal té dret a envellir i morir dignament. I que a l'article 11è es promulga que la mort innecessària s'anomena biocidi.

També podria invocar que les lleis es fan per acomplir-se i que les moratòries no es justifiquen sinó persegueixen el bé públic. I si tingués la fortuna de que els humans llegissin, tindria la confiança de que sabrien que el mot eutanàsia significa acadèmicament "facilitar la mort fàcil i sense dolor d'algú que irremeiablement està destinat a morir".

Per desgràcia, Nupy viu en un país que presumeix dient que des de juliol de 2003 té una de les lleis més avançades del món pel que fa a la protecció animal però que, quatre anys més tard, encara segueix sense aplicar-se perquè molts ajuntaments diuen no tenir recursos per integrar els animals que viuen amb ells.

Des de l'habitació fosca, esperant patir molt menys del necessari, milers de "Nupys" ens recorden cada dia que conviuen amb nosaltres només per fer més feliç la nostra existència. Només ens demanen que ningú decideixi en quin moment s'han de tancar les portes de les seves vides per sobre de l'ordre natural.

Sumari

- Protectora
- 4 Nova sala d'hospitalització
  - 6 Animaladda, èxit d'adopcions
  - 8 Pirena 2008
  - 10 Suport dels famosos
  - 12 Serveis als Municipis
  - 13 Agenda i Resum d'activitats
  - 14 Cal Pilé
  - 20 Breus
  - 21 Deixa'ls entrar
  - 22 Busquem família
  - 24 Han trobat família
  - 27 Flors de Bach pels animals
  - 28 Guardioles solidàries
- La finestra
- 29 Poètiques de gossos
  - 30 Teràpia amb disminuïts
  - 32 Entrevista B. Ferrer-Salat
  - 36 Els taurons
  - 40 Protegint els Aiguamolls
- Parlen els experts
- 43 Que l'al·lèrgia no ens separi
  - 44 La diabetis en gats i gossos
  - 46 La Salut dental
  - 48 Ansietat per separació
  - 51 Les puces
- Opinió
- 53 El termòmetre
  - 54 Entrevista J. Pallisé i Clofent
  - 56 Campanya ADDA contra les pells
  - 58 Cartes dels lectors